

ת"פ 39484/01/20 - מדינת ישראל נגד ציון אברהם

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 39484-01-20 מדינת ישראל נ' אברהם(עציר)
תיק חיצוני: 549949/2019

בפני כבוד השופטת אושרית הובר היימן
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשם ציון אברהם (עציר)
החלטה

לפניי בקשה לדחיית מועד הדיון שנקבע לפניי למחר, 30.07.20, בשל הכנסתו של הנאשם לבידוד, היות ונחשף לחולה קורונה מאומת.

הרקע לבקשה:

עסקין בדיון הוכחות בעניינו של נאשם שהינו עצור מאז יום 12.01.20.

עפ"י החלטת כב' סגנית הנשיאה אפרת פינק, מיום 29.06.20, הועבר התיק לשמיעת ראיות לפניי מותב זה, ונקבעו שני מועדי דיון ליום 01.07.20 וליום 21.07.20.

עיון בתיק מעלה, כי במהלך התקופה, מאז הועבר התיק כאמור, הדיון נדחה מספר פעמים לבקשת הנאשם, מטעמים שונים, תחילה לצורך הסדרת ייצוגו, לאחר מכן לבקשת הסניגור לצרכי לימוד והכנה של התיק, בהמשך התקיים הליך בבקשה לגילוי ראיה, וכן ניתנו שתי חוות דעת פסיכיאטריות בעניינו של הנאשם, שנמצא כשיר לעמוד לדיון.

ביום 01.07.20, החל הליך שמיעת ראיות. במסגרת אותו הדיון, היה הנאשם מיוצג ע"י עוה"ד איתי שוחט אשר מונה לבקשתו (ר' פרוטוקול מיום 01.04.20) ע"י הסניגוריה הציבורית. במהלך הדיון, התפרץ הנאשם על הסניגור, הביע כעס, חוסר אמון ואף התריע בסניגור ש"יראה לו מה זה", והדיון הופסק. בעטיים של דברים אלו, ביקש עוה"ד שוחט לשחררו מייצוג הנאשם.

בהמשך לאמור, הוחלף ייצוגו של הנאשם, ועוה"ד שירן ברגמן מונה לייצגו. בדיון תזכורת שהתקיים ביום 19.07.20, מסר ב"כ הנאשם כי הגיע לבית המעצר לצורך קיום פגישה עם הנאשם כהכנה לדיון, אך הנאשם סירב לדבר עימו ולו מילה בודדת על התיק, ועל כן עתר לדחיית מועד דיון ההוכחות שהיה קבוע ליום 21.07.20, בטענה שלא יוכל לייצג את הנאשם מבלי לשוחח עימו על העבירות המיוחסות לו. כן, טען הסניגור כי לאור אשפוזו של הנאשם במב"ן בראשית

חודש יולי 2020, יש לשוב ולבדוק את כשירותו הדיונית בטרם תחל שמיעת הראיות בתיק.

בהחלטתי מאותו היום, חרף התנגדות המאשימה, קיבלתי את טענת הסניגור, כי לא ניתן לצפות ממנו להעניק הגנה ראויה לנאשם מבלי שהתקיימה ביניהם שיחה כלשהי על התיק, זאת בפרט בשים לב למורכבות שבייצוג הנאשם על רקע בעיותיו הנפשיות שתוארו בחוות דעת הפסיכיאטריות שניתנו בעניינו. בשל סד הזמנים הצפוף, בשים לב למועד מעצרו של הנאשם ולפגרת הקיץ שבפתח, דחיתי את הדיון דחייה קצרה בלבד, ליום 30.07.20, והוריתי כי באותו היום ישמעו הראיות עד תם.

זאת ועוד בהמשך, לאור דברי הסניגור בדיון, הוריתי על מתן חוות דעת פסיכיאטרית לעניין כשירותו הדיונית של הנאשם.

והנה, למרבה הצער, הודיע הסניגור ביום 27.07.20, כי ניסיונו הנוסף להיפגש עם הנאשם לא צלח, וזאת מאחר והנאשם הוכנס לתנאי בידוד לאור חשיפתו לחולה קורונה מאומת באגף הסגור בו הוא מוחזק. בשל כך, ביקש ב"כ הנאשם כי בית המשפט יורה על דחיית מועד דיון ההוכחות פעם נוספת.

בתגובתה, התנגדה ב"כ המאשימה לבקשה והפנתה להוראות תקנות שעת חירום (נגיף הקורונה החדש)(נוכחות עצורים ואסירים בדיוני בבתי המשפט ובבתי הדין), התש"ף 2020, אשר לפיהן ניתן לקיים דיון הוכחות באמצעי טכנולוגי וזאת בהסכמת הנאשם ע"י בא כוחו. בנוסף, ככל שלא ניתנה הסכמה כאמור, יכול בית המשפט לאשר שמיעת עדות הגם שהנאשם משתתף בדיון באמצעים טכנולוגיים, בתנאים הקבועים בתקנות. לטענת ב"כ המאשימה, כדרישת החריג הקבוע בתקנות, ניתנה לבקשה אישורה של ר' יחידת תביעות מרכז, וזאת מטעמים מיוחדים, שהם - מועד מעצרו של הנאשם (12.01.20), דחיית מועד ההוכחות מפעם לפעם והעובדה שבית המשפט והצדדים ביצעו התאמות ביומנם כדי לקיים את הדיון.

במקביל ועפ"י הוראת בית המשפט, הוגשה הודעת קצין כליאה בימ"ר מגן ניצן, ולפיה ביום 20.07.20, בעקבות ממצאי בדגימה חיובית של עצור השוהה במב"ן לבדיקת קורונה, נסגרו אגפי מב"ן לכניסה וליציאה, וזאת עפ"י הנחיית משרד הבריאות ולמשך 14 ימים. לפיכך, אף שהנאשם עצמו אינו חולה והואיל והופנה למב"ן בטרם סגירתו של האגף, הוא מחויב בבידוד, על רקע המלצת רופא המחוז.

בתשובתו לתגובת המאשימה, הבהיר ב"כ הנאשם, למען הסר ספק כי הוא מתנגד לקיום הדיון תוך השתתפות הנאשם באמצעי טכנולוגי. כמו כן, לטענתו, לא מתקיימים הטעמים המיוחדים שקובעות תקנות שעת החירום, הואיל ומשך מעצרו של הנאשם בלבד אינו מהווה טעם מיוחד לעניין זה. עוד נטען, כי עפ"י התקנות שמיעת עדות ללא נוכחות העצור באולם בית המשפט מתאפשרת רק בנסיבות שבהן לא ניתן לדחות את הדיון למועד אחר (כגון, במקרה של עדות קטין או עד שעומד לצאת מהארץ) ובתנאי שלא יהיה בכדי לפגוע בעצור. במקרה דנן, טען ב"כ הנאשם, בנסיבות שבהן היו חילופי סניגורים, והוא עצמו טרם הספיק לשוחח עם הנאשם על התיק, הציפייה שיוכל לייצגו בהליך הוכחות, הינה בלתי מתקבלת על הדעת. גם מצבו הנפשי של הנאשם, אינו מאפשר קיום הדיון "מרחוק" ולפיכך נדרשת נוכחותו באולם בית המשפט.

דין והכרעה:

לאחר ששקלתי את כלל הטענות והשיקולים הרלוונטיים בענייננו, להלן החלטתי בבקשה:

בהתאם לסעיף 2 לחוק לתיקון ולהארכת תוקפן של תקנות שעת חירום (נגיף הקורונה החדש - דיונים בהשתתפות עצורים, אסירים וכלואים), תש"ף 2020, לא יורה בית המשפט על השתתפותו של עצור בדיון באמצעי טכנולוגי, אלא בהסכמת הצדדים.

כאמור, במקרה דנן לא ניתנה הסכמת העצור, ובא כוחו התנגד לקיום הדיון תוך השתתפות הנאשם באמצעי טכנולוגי.

עוד קובע הסעיף, כי על אף הצורך בהסכמה, לבקשת ראש יחידת תביעות, אם מצא בית המשפט כי מדובר במקרה חריג שבו קיימים טעמים מיוחדים שירשמו, המחייבים שמיעת עד באופן דחוף, ולא ניתן להביא את העצור או האסיר לבית המשפט, רשאי בית המשפט להורות על השתתפותו של העצור בדיון באמצעי טכנולוגי ובלבד ששוכנע כי מתקיימים שני תנאים מצטברים - הראשון - לא ניתן לדחות את הדיון למועד אחר, והשני - השתתפות העצור בדיון באמצעי טכנולוגי, לא תביא לפגיעה בו.

מתוך שהנני ערה עד מאוד למורכבות הדברים, מסקנתי היא כי שני התנאים אינם מתקיימים במקרה דנן. ואפרט.

עסקינן בנאשם, שלמרות שנמצא כשיר לעמוד לדין בשתי חוות דעת פסיכיאטריות קודמות, סובל ממחלות נפש (סכיזופרניה, שימוש בחומרים והפרעת אישיות אנטי סוציאלית, עפ"י חוו"ד מיום 25.06.20). בראשית חודש יולי 2020, אושפז הנאשם במחלקה סגורה במב"ן, כפי הנראה בשל החמרה במצבו. חוות דעת עדכנית בדבר כשירותו הדיונית טרם התקבלה, חרף החלטתי בנושא.

פרט לעובדה זו, מצוי ייצוגו של הנאשם בתפר שבין חילופי סניגורים, כך שעוה"ד ברגמן אשר מונה לאחרונה לייצגו טרם הצליח לשוחח עימו ולו פעם אחת על התיק גופו, מטעמים שאינם נעוצים בסניגור - פעם אחת, בשל העדר שיתוף פעולה של הנאשם, ופעם שניה בשל הכנסתו של הנאשם לבידוד עפ"י הוראות משרד הבריאות. בהחלטתי מיום 19.07.20, כבר הבעתי את דעתי, לפיה לא ניתן לצפות מהסניגור, מוכשר ומלומד ככל שיהא, להעמיד הגנה ראויה לנאשם עמו לא זכה להחליף ולו מילה בודדת על הראיות בתיק.

למותר לציין, כי לא נעלם מעיני סד הזמנים הצפוף ומניין הימים שחלף ממועד מעצרו של הנאשם (12.01.20) ועד היום. על רקע זה, על מנת לאזן בין הגנתו של הנאשם לבין הצורך בקידום עניינו, הוריתי על דחייה קצרה בלבד של הדיון (ליום 30.07.20) וקבעתי כי שמיעת הראיות תימשך עד תום (חרף העובדה מספר עדי תביעה הרב). בנוסף, דחיתי בקשת עד לדחיית שמיעת עדותו, והכל מתוך מטרה לקיים את הדיון ולקדם את ההליך.

דא עקא, שמרוץ הזמנים אינו חזות הכל. לטעמי, דווקא הטעמים המיוחדים במקרה זה מצדיקים דחייתו של הדיון, חלף

קיומו בהשתתפות הנאשם "מרחוק", שכן הפגיעה שעלולה להיגרם לנאשם כתוצאה משמיעת הראיות ללא נוכחותו הפיזית באולם, בהינתן מצבו הנפשי וחילופי הסניגורים, גוברת על האינטרס של קידום ההליך השיפוטי בעניינו.

בנוסף לאמור לעיל, גם התנאי של העדר אפשרות לדחיית מועד הדיון אינו מתקיים. הדחייה היא לא רצויה, אך הכרחית, ולעת מצוא תהא גם אפשרית, והכל במסגרת אילוצי הזמן הקיימים.

אשר על כן ומכל הנימוקים המפורטים לעיל, אני מורה כדלקמן:

1. הדיון הקבוע ליום 30.07.20 יבוטל. המאשימה תבטל זימון העדים.

המזכירות תבטל שירותי ההקלטה שהוזמנו.

2. אני קובעת דיון לשמיעת ראיות ליום 09.08.20, מהשעה 09:00 ועד תום.

ב"כ המאשימה תזמן את כלל העדים.

הנאשם יובא ע"י שב"ס לאולם בית המשפט.

3. בין מועד תום הבידוד ועד למועד הדיון, יפגש הסניגור עם הנאשם, וייערך לשמיעת הראיות בתיק.

ככל שבהמשך לשיחה עם הנאשם יתיתר הצורך בזימון אלו מן העדים, ולשם יעילות הדיון, יודיע הסניגור, ללא דיחוי לב"כ המאשימה.

בשולי הדברים, יובהר כי מותב זה אינו צפוי להיות נוכח בבית המשפט במהלך חודש אוגוסט, אלא לצורך קיום המועד שנקבע. עוד יובהר, כי שינוי המועד לתוך מועדי הפגרה, תדרוש אישור נשיאת המחוז לקיומו. לפיכך, מתבקשים ב"כ הצדדים לעשות כל מאמץ לשם קיום הדיון במועד שנקבע.

המזכירות תודיע בדחיפות לצדדים ולשב"ס.

ניתנה היום, ח' אב תש"פ, 29 יולי 2020, בהעדר הצדדים.